

1. OBRAZ

NOVEMBER 1945

Kancelária. Ráno.

Ruža má 27 rokov. V skromných a jednoduchých, ale zároveň svojich najlepších šatách stojí v kancelárii súdruha Marinka. Je rok 1945. Na stole v úzadí hríba kľúčov. Je ich kopa, vysoká azda aj meter. Súdruh Marinko sedí za stolom a píše na stroji.

MARINKO
Priezvisko?

RUŽA
Kralj.

MARINKO
Meno?

RUŽA
Ruža.

MARINKO
Rodné?

RUŽA
Winter.

MARINKO
Rodinný stav?

13. OBRAZ

NOVEMBER 2011

Ráno v dome. Dunja stojí pred televízorom. V krásnych šatách, so závojom na hlave. V televízii hovorí Švabo.

ŠVABO

Teraz je už úplne jasné, že chorvátsky národ si vypestoval sofistikovaný cit pre politické uvažovanie a vybral si inteligentnú cestu do budúcnosti. Chorvátsko vždy patrilo do Európy. Teraz sa nám naskytla príležitosť, aby sme si svoju politickú budúcnosť budovali v spolupráci s ostatnými európskymi národmi a pre nás je to určite veľká výzva.

DUNJA

Chod' do piče, ty debil!

Vypne telku. Odhrnie si závoj, aby si mohla zapáliť. Uprostred izby tak na chvíľu stojí falošná nevesta, ktorej sa dymí spod závoja. Potom si sadne...

Vojde Vlado, zapína si košeľu, za ním vstupuje Maša. Prichádza od kaderníčky. Maša je slávnostne oblečená. Kostýmček. Je nervózna a uponáhľaná.

MAŠA

Len ti hovorím, Vlado, neopi sa, prosím ťa. Neopi sa, lebo hneď začneš bojovať v povstaní, a toto nie sú ľudia, s ktorými by sme sa mohli takto baviť. Chápeš? Zdvihne už niekto ten telefón?!

DOBRÉ HRY SÚ MINUCIÓZNE STAVBY, NIE JE TO LEGO

Rozhovor s dramatičkou Tenou Štivičić

Vyrastala si v rodine intelektuálov: otec je dramatik, scenárista a dlhoročný redaktor Dramatickej redakcie Chorvátskej televízie, mama je profesorka a lektorka. Ako toto prostredie vplývalo na tvoju voľbu povolania a spisovateľské začiatky?

Neviem, ako by som sa bola vyvíjala, keby som nevyrastala v takom prostredí. Lásku k príbehom mi vštepila mama, ktorá mi celé detstvo každý večer čítavala. Otec zasa písal po nociach, prechádzal sa po izbe ako profesor Baltazar,¹⁰ nahlas tvoril svoje dialógy, a to určite dalo istý mýtický rozmer jeho povolaniu. Keď som zvládla abecedu a začala písať básne, slohy a svoj prvý „román“, dostalo sa mi veľmi dôležitej podpory a lásky. Ale písanie ako potreba vyjadrovať sa a realizovať vychádza z akejsi hlbšej „zásuvky“, než je rodinné prostredie. Písanie preto nebýva rodinnou tradíciou ako medicína alebo právo. Nestretáme sa často s rodinami, v ktorých je viac generácií spisovateľov. Túžba stať sa ním sa možno vyskytne, lebo deti často zláka profesia rodičov, ale zasvätiť život tomuto povolaniu a mať v ňom aj úspech, na to musí dôjsť k zložitejšej konštelácii.

10

Profesor Baltazar je postavička z obľúbeného večerníckového kresleného filmu chorvátskeho animátora Zlatka Grgića, ktorý sa v Juhoslávii vysielal v rokoch 1967 až 1978 – pozn. prekl.